

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Geppa 17/III.

Izdaja: konsorcijska Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Stane: ena številka 20 stotink.

C. Post.

Licejska knjižnica (Dr. Pun.)
LJUBLJANA (JUGOSLA)

Maie novice

Mali koledar.

Petek, 14. novembra: Jozafat. — Sobota, 15.: Leopold, Jedert. — Nedelja, 16.: Otmar. — Ponedeljek, 17.: Gregorij, čudodelnik. — Torek, 18.: Odo. — Sreda, 19.: Elizabeta. — Četrtek, 20.: Feliks. — Petek 21.: Marijino Darovanje V Trstu Mati Božja od zdravja.

V Ameriki

so dne 4. novembra izvolili nanovo prezidenta republike. Izvoljen je dose-daj poslujoči podpredsednik Coolidge (izgovori Kulidž).

Na Nemskem

bodo volitve za državni zbor dne 12 decembra.

Na cesti.

Šolsko oblastvo je odpustilo iz služ-be več učiteljev, med temi tudi Silve-stra Ceruta in Jožeta Pahorja. Oba sta bila vzorna učitelja v šoli in izven šole. Zakaj so ju odpustili? Prvi je bil zave-den Slovenec, drugi tudi. Pa Pahor je imel še drug greh na sebi: bil je pre-pričan, da je sedanji kapitalističen družabni red gnil ter da ne bo bolje dokler ne zmaga nov socialni red. V Sežani je služboval in tam so ga slo-venski kraški magmatje (zavezniki »E-dinosti«) denuncirali in se domenili s podprefektom, da ga — odpravijo. Ta-čas so Pahorja začasno odstavili, zda-pa za stalno. — Notranjci pravijo, da-ša ni vseh dni konec. Kraševci pa de-jo Bo tudi naša mačka enkrat brejat

Za združene države v Evropi.

Bivši italijanski zunanji minister Nitti je govoril 24. t. m. na dijaškem zboru v Stockholmu. Pečal se je s polo-žajem v Evropi, ustvarjenem po vojni in verzajskem miru. Izjavil je, da bomo mogoče trajno zadovoljivo rešiti ev-ropski problem le tako, da se po carin-ski uniji združijo vse evropske države v eno telo.

Poslanec Brenci

je slučajno govoril z Mussolinijem. Ta se je pritožil, da prepogosto pri-re-jajo spominske večere na duhovnik-don Minzoni-ja, ki so ga lani snopari-na cesti ubili. Brenci je odgovoril: »Krivda ni naša! Zakaj so ga ubili!»

Pred 126 leti

je pisal pesnik Valentin Vodnik o novi iznajdbi, kako se kis iz žita kuha tako-le:

»Človeška pridnost čedalaj več no-viga znajde; gospod Leopold Smetana na Marskim je znajdel jesih iz žita kuhati, kateri bode tako hud, kakor vinski, inu zraven polovico bolši kup. On oče velike kuhne za ta jesih napra-vil, inu je prosil svitliga Cesarja za pravico, de bi skuz deset let nesmel noben drugi na to vižo jesiha delat. Oblubil je, svoj jesih na pol bolši kup prodajat, kakor vinskiga cena. Sviti-li cesar vidioč, de jesih je ena za lud-zdrava potreba, mu je dovolil prošeno pravico, de bo gospod Smetana Leo-pold per majhnim dobički svoje po-trošenje na to fabriko nazaj perdobil. Nemške dežele mu morejo posebno hvalo vediti, katere več žita, majn pa vinia perdelujejo.»

Šibe potresa...

Japonska vlada je objavila statistiko o škodi lanskega potresa na Japon-skem. Umrlo je 90 tisoč oseb, ranjenih je bilo 50 tisoč. Poslopj se je porušilo 700 tisoč.

Za naše naročnike in čitatelje

Poleg raznih koledarjev, ki se po-nujajo v nakup, ima preprosti človek še vedno rad svojo staro domačo prati-ko. Zato bo našim čitateljem zelo ustre-ženo, da izide »LJUDSKA PRATIKA«.

Ljudska pratika se tiska in bo v na-krajšem času dovršena. Že naprej lahko izdamo, da bo zelo okusno opremljena in bo imela bogato vsebino. Tu bo jasen pregled svetovnih dogodkov s slikami, nadalje zelo koristni gospodarski nauki (n. pr. »Kako pomagati živalim v bo-lezni«), obsežen bo tudi zabavni del, mnogo smešnic s slikami. Vsak primor-ski Slovenec bo rad segel po ti pratiki.

Vsa naročila glede »Ljudske pratike« naj se naslove na upravo »Malega lista« v Trstu, via Geppa 17. III.

Trgovcem, ki prevzamejo vsaj 20 iz-

vodov v razprodaajo, damo običajno pro-vizijo.

POZOR!

Stalni naročniki »Malega lista« bodo dobili »Ljudsko pratiko« za novoletni dar zastoj. Pa ne leni plačevalci, am-pak le tisti VESTNI NAROČNIKI, KI BODO ŠE PRED BOŽICEM PLAČALI CELO NAROČNINO ZA PRIHODNJE LETO. Mnogi so že to storili in bodo prejeli pratiko na dom brez drugih stroškov.

POSEBNOST.

Kderkoli si nabavi »Ljudsko pratiko«, bo deležen žrebanja za dobitke. Dobitki imajo visoko vrednost in ne bodo samo za videz, ampak za korist. V prihodnji številki »Malega lista« jih opišemo.

Odlični lopovi.

Nedavno so v Romuniji prišli na sled veliki lopovščini s ponarejenimi potnimi listi. Razni agentje so preskr-beli na stotine kmetom potne liste v Ameriko, ki jih je baje izdalo mini-strstvo za notranje zadeve. Potni listi pa so bili ponarejeni. Preiskava je dognala, da je bil pri stvari udeležen tudi brat rumunskega ministra za promet Voiteanu, ki je obenem rezervni general in predsednik neke velike petrolejske družbe. Minister notranjih zadev Franasovici je moral zaradi te afere odstopiti. Voiteana pa je policija zaprla.

Moda pri divjakih.

Neki misijonski škof, Francoz, je prišel začasno v domovino in bil v Parizu povabljen na obed pri nekem odličnjaku. Po obedu je bil v salonu slovesen sprejem. Mnogo dam je bilo zelo po modi neoblečenih. Hišna go-spodinja je bila zaradi škofa v veliki zadregi. Obrnila se je k njemu in ga prosila oproščenja: »Želo mi je žal, da sem vas privlekla v tako-le družbo.« — »Pomirite se gospa,« je škof odvr-nil, »sem navajen take mode: že deset let bivam med divjaki.«

Ne pričaj po krivem.

V »Edinosti« piše neki »športnik« med drugim: »Šport je bil oni činitelj ki je dvignil moč in slavo Rimljanov.« Angleži in Amerikanci se imajo za-hvaliti v največji meri športu za svo-zmazah. V svetovni vojni smo videli, da so bili Angleži in Amerikanci naj-boljši vojaki.« To so same zgodovin-ske laži. Niti govorniško pretiravanje ni dovoljeno v tako očitnem nasprotju z dejstvi. Rimljane in Angleže so hvignili vse drugačni činitelji kakor šport. Da so bili pa Angleži najboljši vojaki, tega pa še sami ne trdijo; piti-e moral Slovenec, da je to bleknil. — Le hvalite šport, toda najprej spoštuj-te resnico. Resnica dela narode močne in velike.

»Abbasso Mussolini«

»Doli Mussolini«, je vpilo o velikem šmaru 24 delavcev. Zaprli so jih ta-koj in minuli teden je bila sodnijska obravnava v Palermu. Državni prav-dnik je dejal, da omenjeni krik ni ne-zločin ne prestopke, ampak navaden izraz antipatije do gotove osebe. Delav-ci so bili oproščeni. Toda dva in pol-mesečni zapor gotovo ni vžgal v njih srejo ljubezni do gospoda ministra!

Kitajski pregovor.

Mogočnejši smejo zapaliti mesto, u-božec ne sme prižgati niti svetilke.

Naš Čolnič.

Izšel je 10. zvezek tega društvenega mesečnika, ki obsega 30 strani ter ima sledečo vsebino: K celemu solncu. (Prof. Terčelj). Pomenki. Letošnji obė-ni zbor. Koncert prosvetnega društva Mladike v Gorici (Vinko Vodopivec). Dvoje zlatih src: Simon Gregorčič — Ksaver Meško. Revizorjeva pot (L. Na-nut). Knjige in naša knjižnica (L. Sar-doč). Stoletja pričajo (Rado Bednarik). Petje (D. Doktorič). Resolucije pevske-za sestanka. Telovadba. Društven vestnik. Dijaška zveza. Poročila z deže-le. V glasbeni prilogi: Pevska koračnica (Besedilo Domen, uglasil V. Vodo-pivec). — Naš »Čolnič« stane letno 6 lir. — Gorica, Corso Verdi 37.

Smola.

Edinjaši so imeli smolo s Jadransko banko. Ljudstvo jih spregleduje in kol-ne. Zbrali so se in posvetovali, kako bi odvrnili ljudsko pozornost na kaj trugega. In so jo iztuhtali ono staro: »Začnimo v »Edinosti« nabijati slo-go. Ta beseda ima pri ljudeh veljavo še iz dobrih starih časov. S to besedo jih kar začaramo in bodo hitro pozabi-li na požrte tisočake. Udarimo po Go-ričanih; ti nesrečni Goričani in kr-ščanski socialci so razdrli preljudbo sta-ro slogo; oni so hoteli prodati ves mil- slovenski narod za stare konjske brz-de. Tako-le bomo pisali, pa se bo spe-vse popravilo.«

»Mali list« pa pravi tako: Gospodje advokati in bankirji, vi in vaših pet-najst privržencev le imejte slogo me-csabo, saj vidimo, da vam je krvavo po-trebna. Naši stotaki in tisočaki, s tru-dom prislужeni in privarčevani, se sfrleli, toda zanje smo si kupili drago-ceno spoznanje. Slovensko in hrvaško ljudstvo si bo samo naredilo svojo slogo, ki ne bo pod vašo in bankirsko komando. Vi lahko pišete v »Edinosti« kar vam drago, toda vaši vzdih in stoki nikogar več ne ganejo, je same-teater.

Živinozdravnik.

V Ajdovščini se je privatno nastanil nov živinozdravnik, domačin iz Goč pri Vipavi, dr. Josip Štemberger.

Podiranje in zidanje v Gorici.

Med vojno je bilo v Gorici popolno-ma porušenih 430 hiš, napol porušenih 624, lahko poškodovanih pa 879 hiš. Po vojni so šli na delo. Leta 1919. so pozidali 114 hiš, leta 1920: 396 hiš, leta 1921.: 189, l. 1922.: 337 in l. 1923.: 413 hiš, skupno so vzpostavili 1450 hiš.

JAKEC: Od banke pisati jim ne diši.

MIHEC: Zato se s politiko pomaži.

Slovensko-italijanski slovar

od dr. ja Josipa Valjavca je že dotiskan in bo v podrobni prodaji pred 30. no-vembrom. Kdor ga hoče prvi dobiti, naj ga naroči v Katoliški knjigarni, Gorica, via Carducci 2.

Slovaki za avtonomijo.

Kakor znano, so se Slovaki radi združili s Čehi v skupno državo, toda pod pogojem, da ohranijo svojo avto-nomijo. Čehi so obljubili; sedaj pa, ko bi morali besedo držati, so se premisli-li. Zato je v češkem parlamentu odloč-no nastopil slovaški poslanec Juriga, ki je v imenu slovaške ljudske stran-ke poudaril, da Slovaki ne odnehajo od zahteve po avtonomiji. V svoji izjavi je ostro napadel predsednika Masary-ka (ki ga naši edinjaši hvalijo kot vzor-pravičnega) in naglašal, da Čehi smatrajo Slovaško za vojni plen in ji ne dajo enakih pravic, kakor jih ima Češka. Ko ga je predsednik radi te iz-jave pozval k redu, je poslanec Juriga izjavil, da bo vedno tako govoril in se potegoval za pravice Slovaške. Živela svoboda vseh narodov na svetu!

Petdesetletnica zaslužnega moža.

Minuli teden je praznoval petdeset-letnico rojstva župnik Šime Červar v Zrenju v Istri. Gospod Šime Červar je vselej vzorno vršil posle svojega sta-novskega poklica, poleg tega pa spada v prvo vrsto javnih delavcev za koristi naroda. V gospodarskih, prosvetnih in drugih organizacijah je bil g. Červar med najbolj delavnimi možmi. Bil je tudi deželni poslanec v Poreču. Po prevratu je pretrpel strahovite čase. Novi odrešeniki so ga preganjali, pre-tepali, zaprli v ječe ter mu izbili par-zob. Vse je preostal in na dan slavlja so se zbrali njegovi prijatelji, da mu izre-čejo čestitke. Poslanec dr. Besednjak ga je pozdravil v imenu največjih slovenskih organizacij na slovenskem Primorskem, g. Milanovič v imenu istrskih organizacij. Na mnoga leta!

Velik zvon.

V Mariboru so vili zvon za ondotno frančiškansko cerkev. Tehja 40 metr-skih centov. To je največji zvon v Slo-veniji.

Dvanajstletna zločinca.

Dva šolarja, komaj 12 let stara, neki Rochetta in Megan sta v bližini New-Yorka izvršila strašen zločin. Peljala sta svojega trinajstletnega sošolca v o-kolico in ga ustrelila z revolverjem. Mrliča sta zakopala. Pozneje sta se skesala in sama priznala svoj zločin.

„Mali list“ stane za celo leto samo 8 lir.

Za našo narodno pesem

Velikopotezno delo.

V Gorici kot središču našega glasbenega gibanja na Primorskem se je ustanovil »Pevski oddelček« Prosvetne zveze, ki hoče pospeševati razcvit naše umetne in naše narodne pesmi ter pesem ponesti med najbolj široke plasti našega naroda. Pesem je eden izmed stebrov, ki bo držal naš narod pokonci. Prosvetna zveza je sestavila v ta namen veličasten program. Da se bodo cilj Pevskega oddelka tudi uresničili, jamči dejstvo, da stojijo na čelu Pevskega oddelka vsi najboljši slovenski glasbeniki na Primorskem.

Sam Srečko Kumar je hotel odobriti načrt Pevskega oddelka ter pritrditi velikemu delu. Po kozinskem koncertu je odpotoval v Gorico, kjer se je vršil v njegovi prisotnosti sestanek glasbenih strokovnjakov, ki so izdelali podoben načrt za bližnjo in daljno bodočnost.

Naša pesem na pohodu.

Nove izdaje narodnih pesmi.

Naš vrli rojak Ludvik Zorzut iz zapadnih Brd, ki na skrajni meji našega jezika čuvajo slovensko narodno posest, je napisal te-le misli.

Naša pesem je na pohodu in na turneji po vsem domačem in tujem svetu. Pri razvajanem, užitekajljnem občinstvu, ki je nasičeno najmodernejših skladb in pevskih motivov, triumfira narodna pesem. Ljudje se vračajo v prirodo, kjer živi prva pesem, pristna, priprosta narodna pesem. Boječ se, da bi ne bilo prepozno, hitijo sedaj nabirat narodno blago, narodne pesmi, narodno bogastvo. In tako je Bajuk nabral splošne slov. narodne pesmi; Kimovec prekmurske; Oskar Dev koruške; R. Orel beneške.

Danes se ob Soči in po njenih planinah, preko Brd, Vipavske, Krasa do morja doni slovenska popevka, živi bodri in kliče: Utrgaj, naberi te cvetke in poveži jih v duhteč šopek goriških slov. nar. pesmi!

Kokošarjeve zasluge.

Prvi je bil rajni glasbenik, župnik Ivan Kokošar, ki je te pisane cvetke povezal v lep šopek narodnih pesmi v več zvezkov obsegajočo zbirko: »Da ne pozabim«. V varstvo jo je izročil g. Pahorju, organistu v Renčah, a vsemu goriškemu ljudstvu je zapustil bogato dedščino, vrnil je zopet ljudstvu, kar je njegovega.

Kokošarjeva harmonizacija je priprosta, včasih pretrda, a zato pa nam je očeval toliko goriških napevov, ki bi drugače legli z našimi starimi za

večno v grob. Dovolj bo spomina, mu pesmi pojó!

Kakšna boji harmonizacija.

Harmonizacija mora biti nar. pesmi lepo, primerno oblačilo. Fantje na vas, si svojo pesem sami harmonizirajo. Vodilni glas je II. tenor, I. tenor prima »čez«, zadaj so basisti. Moderni harmonizator mora imeti svoj zdravi in pravi umetniški okus. Očuvati mora ves bistveni značaj nar. pesmi, ohraniti ji mora njeno čisto pristnost, domačo priprostost, rekel bi tako kakor jo je Bog ustvaril. Da se izrazim po Vodopivčevu: »Narodna pesem je kakor eno zdravo, življenjapolno, brhko, kmečko dekle, ki je le do takrat lepo, dokler se ne lepotiči z gizdavo, umetnično, parfimirano lepoto!«

Nove primorski pesmi.

Oskar Dev, skladatelj v Mariboru, je danes eden najznačilnejših harmonizatorjev. Dev gre svojo pot, zna izbrati ono najprimernejšo obleko, ki pristaja, uporablja vse zdrave, moderne pridobitve in pri tem nikakor ne kvari bistva narodnih pesmi. Zavedajoč se nje govih zmožnosti, izročili smo mu Kokošarjevo zbirko, da iz nje utrga in izlušči najlepše bisere, ki naj jih izkristalizira s svojo lastno harmonizacijo. Z obema rokama je ljubeznivi Dev sprejel to ponudbo, češ, saj smo mu največje pomoči vredni.

Tudi izdaja goriških narodnih pesmi ni več daleč. Naj bi bil to izbran ciklus naših najlepših pesmi, zlasti pesmi narave in pesmi ljubezni.

Za časa našega begunstva v Italiji je naša narodna pesem očarala razvajene Italijane. Naj bi bil naše narodne pesmi vsemu svetu glasnik:

Dokler primorska pesem bo živela tod, živel slovenski bo primorski rod!

Pevski zboril

Prosvetni mesečnik »Naš Čolnič«, ki je glasilo izobraževalnih društev v Italiji, bo izdal mesečno glasbeno prilogo; do sedaj je izhajala priloga le štirikrat na leto. Svoje sodelovanje so obljubili in zagotovili Emil Adamič, Srečko Kumar, Vinko Vodopivec, Ivar Gerbec in drugi. Gre le zato, da se redno izdajanje finančno omogoči.

Zatorej na delo!

Vsak pevski zbor naj naroči najmanj en izvod na vsaka dva pevca. Razložite pevcem, koliko bi se na prepisovanju prihranilo. Agitacija se mora vršiti osebno od zbora do zbora. Čim več naročil dobimo, tem boljša in raznoličnejša bo priloga. Cena se bo seveda v razmerju z naročili znižala.

Nujno je potrebno, da zastavite svoje sile za čim uspešnejšo agitacijo in to tako, da zberemo v čim krajšem času naročila. Dokler ni zagotovljenih naročil, sklepov ni mogoče izvršiti. Poročilo o uspehu vaše propagande pričakuje do 20. novembra Pevski oddelček Prosvetne zveze v Gorici, Corso Verdi 37.

Kako je s politiko.

V Italiji.

Na proslavi zmage dne 4. novembra se je pokazalo, da vlada hudo sovraštvo med fašisti in »Zvezo bojevnikov.« Fašisti so člane in skupine te Zveze v slavnostnem sprevodu napadli. Celo nekateri invalidi so bili tepeni. Ta dan se je pretrgala zadnja vez vladajočo stranko ter gori imenovano Zvezo. Katoliški bojevniki, ki imajo svojo posebno organizacijo (Unione dei Reduci), so že poprej stali fašizmu sovražno nasproti. Fašizem je pripeljal tako daleč, da so torej vsi bivši vojaki proti njemu in to pomeni veliko. Mussolini je s svojo gardo vsak dan bolj osamljen. Veliki vojni slepec Delcroix ki uživa neomejen ugled, se tudi obrača od Mussolinija proč.

Vesoljni italijanski narod je danes proti fašizmu, samo tisti se ga še drže ki so v milicijo zapisani. Vendar to ne pomeni, da bo Mussolini zapustil vlado. Ni še nobenega znamenja, da bi se odločil za ta korak.

V Jugoslaviji

se je zopet pomenjala vlada. Davidović, ki je imel vlado na podlagi parlamentarne večine, je moral odstopiti na zahtevo od strani kralja. Kralj je poveril vlado zopet Pašiču, ki zastopa manjšino parlamenta. Zato je kralj razpustil parlament in določil nove volitve za dan 8. februarja.

Vladne izpremembe je v veliki meri kriv tudi Štefan Radič, ki je dober govornik, pa popolnoma nesposoben za politično delo. On bi rad bil prvi, pa prvi more biti le v govorjenju, v delovanju je revež; zato pa noče, da bi država prišla k miru in redu, ker potem bi on ostal pozabljen. Treba je nereda, razburjenja, hujskanja, potem se Radič dobro počuti. Davidovičevi vladi je v besedah zatrjeval trdno zavezanost, v dejanjih pa ji je metal pole na pred noge in jo pomagal zrušiti.

V novi vladi so glavne osebe Pašič, Pribičević, Ninčič, Žerjav. Nova vlada je brzojavno prestavila, oziroma upokojila veliko uradnikov, ki niso njeni politični pristaši.

Vse stranke se hitro pripravljajo za volilni boj, k ibo zelo oster. Država je razdeljena v dva tabora, med katerima ni možna več nobena sprava.

Spomini narodnega vodstva.

Visok finančni uradnik nam je bil svoječasno poslal pismo o dogodkih v Jadranski banki, katero je dobro poznal kot strokovnjak. Iz pisma navedemo le nekatere stavke, ki bodo zanimale naše ljudstvo, ki se ne zadovolji s hrano, ki jo drugi listi po voditeljih trikrat prežvekujejo, da bi le ne povedali ljudstvu resnice. Evo: »...Delali so, kar so hoteli. Dobre kupčije so zaračunali zase, slabe pa so vpisovali banki v breme. Po mojem so ropali banko in banka je zadnjih 6 let kazala v bilanci dobičke le zato, da ne zgubi zaupanja v javnosti. Praprotnik, Bogdanovič, Gartner, Kajič, Pintar, dr. Milin so postali milijonarji. Poleg tega je pokojni Bogdanovič brez vsake kontrole razpolagal z gotovino banke ter delal špekulacije, ki so se mu ponesrečile. Pri zadevi »Borghi« je šlo rakom žvižgat 8 milijonov, pri zadevi »Balkan« pa 6 milijonov. Ko se je vršila menjava kron v lire, je javnosti že znano, kaj vse se je godilo. Gospod Kolumbič je zadevo ovadil, zlasti pa to: da so pred izmenjavo pisali v dobro imetje zelo velike številke na imena oseb, ki jih sploh ni na svetu. Gospod Kolumbič, ki je ovadil, je bival v Trstu, via S. Lucia 6. Aretirali so te zospode: Edvarda in Emila Zakrajška. Božidarja Korenčana, Milena Milinoviča in druge.« To pismo je staro, a vedno zanimivo.

V tistem času je dnevnik »Edinost« na poldrugi strani branil banko, ki smo jo mi napadali. Kdo je imel prav?

Naša pošta.

Trnje. Zakaj se ne podpisite s pravim imenom?

Povir. O petju in pevcih bo zaenkrat dovolj.

Josip Vižintin. »Mali list« se tiska sedaj v 6.400 izvodih. Bog živi!

Po čem je lira?

Dne 12. novembra si dal ali dobil:

za 100 dinarjev — 33 35 L.
za 100 č. kron — 68,90 L.
za 100 fr. frankov 122 15 L.
za 100 avstr. kron — 3 20 st.
za 1 dolar — 23 — L.
za 1 funt — 106 — L.

PODPIRAJTE, NAROČAJTE

«MALI LIST!»

PODLISTEK

Popotna torba strica Jaka.

V. Kolumbovo mesto-Genova.

(Nadaljevanje).

Nato sva jo obrnila nazaj v mesto. Mimo visokih palač, lepih nasadov — kdo bi vse to popisoval — sva dospela do stolne cerkve. Sv. Lovrencu so jo posvetili Genovčani. »Kot Pregarci in Škedenjci«, je pripomnil Jože. Lepe stopnjice peljejo do cerkve, dva velika, ležeča leva stražita vhod. Lepa stavba je bila sezidana leta 1100. v romanskem, nato pa 1307. popraviljena v gotškem slogu. Zamisljena je bila z dvema zvonoma, toda samo eden je dokončan. Tudi od zunaj je vsa cerkev obložena z mramorjem, belim in rdečim. Z lepimi stebri in kipci ozaljsani trije vhodi vabijo tujca, naj vstopi. Odkrila sva se in vstopila.

Mogočen vtis naredi nate notranjostina te velike cerkve. Ima tri ladje; deli jih šestnajst stebrov (v korintskem slogu izdelanih). Bleščeči mramor, zlato in srebro, dragocene in umetne slike — to je čisto prevzame. — Več tujcev je bilo v

cerkvi, ki so z nama vred pasli radovednost. Cela gruča Nemcev je stala na desni strani v stranski kapeli in gledala na steno. Stena je bila zagrnjena. In je pristopil star možnar, potegnil za vrve, prikazala se je slika: slavnostna Baroccijeva »Kristus na krizu«, najlepše delo tega mojstra. Nemci so vzklikali od začudenja, gledali in strmeli na sliko. Možnarček stari je nastavljal kapo: po eno ne po dve liri so mu dajali Nemci. Tudi nama je nastavljal — dal sem mu par desetice, Jože je pa godel: »To je pa res slika! Kdo te je pa prosil, da zakrijavaš in odkrivaš te malarije!« Meščinec Jože (prijatelj Jožef in mežnar!) pregrne se samo za tiho nedeljo o sv. Krševanu. Mu moram svetovati, naj se on tako dela kot ti oderuhi, marsikako liro bi dobil.

»Ne vem Jože,« — sem mu ugovarjal, »mislim da vas svetnik ni tako lepo naslikan, da bi ga hodili tujci gledati!«

»No, Jaka, samo nikar ne zabavljaj! Tako lepega kot je naš sv. Krševan, ne dobiš od Trsta do Reke! Milo se mi je storilo, ko je naš gospod pridigal od njega! Tako milo je gledal s slike!«

Velika zanimivost stolnice je kapela sv. Janeza Krstnika, v kateri leže v ka-

menitem sarkofagu telesni ostanki tega svetnika. Krasè jo dela največjih umetnikov. Eno posebnost ima ta kapela: zenskam je vhod vanjo zabranjen; to je bilo Jožu zelo po godu!

Še v zakladnico sva stopila. Lepe reči ti tu pokažejo (spet moraš plačati!). Lepe mašne obleke, starinsko dragoceno cerkveno opravo, zlate in srebrne posode, križe itd. Najbolj naju je zanimala prelepa skleda iz katere je (kot trdijo) Jezus jedel velikonočno jagnje in v katero je Jožef Arimatejec pod križem prestregel Jezusovo kri. Talijani jo visoko spostujejo; »sacro catino« ji rečejo. Dolgo so trdili, da je iz smaragda napravljena, Napoleon jo je ukradel, razbil in pri tej priliki se je dognalo, da je to le staro fenicijsko umetno steklo.

Vrnila sva se nazaj v cerkev, se ustavila še pred velikim oltarjem in ogledavala. Došli ljudstva se je nabralo takšas v cerkvi, vse je ogledovalo. Kar naenkrat — ko sem najbolj napeto ogledaval lepe stole v prezbiteriju — zakriči poleg mene Jože: »Primité ga! Primitel!«

Ustrašim se, mirim prijatelja. A on kar steče po cerkvi in zagrabí s svojimi močnimi rokami malega gibčnega možička. Ti lump, ti, ti boš meni stikal po

zepih!« Zepni tat je bil. Ko sva ogledovala genovske lepote, sem ves čas videl tega možička, da pobira stopinje za nama. V cerkvi je kar korajžno vtaknil svojo desnico v žep našega Jožeta. A jo je izkupil! Hrup je nastal v cerkvi in dirindaj; cerkovnik pa na telefon! Ko je Jože svojega »gosta« prijazno pripeljal do izhoda, je že stalo zunaj cerkve strogo »oko postave«. Pa so ga prijeli — oba s to razliko, da je bil tat uklenjen, Jože pa ne. In vse za njimi. Tudi jaz. Ali naj pustim samega prijatelja v nesreči? Do bližnje policije je šel sprevod. Jože in njegov ljubeznivi tovariš sta izginila v spremstvu bridkega meča v hišo, mi smo se pa ustavili pred njo in čakali. Jože jo je kmalu primahal ven, zmagoslavno pogledal po množici in kar po slovensko povedal: »Le poskusite se še z menoj, če vas je kaj! Pet takihle ukrotim na tešče!« — »Bravo, tedeško!« so klicali ljudje, se smejali in razhajali.

V tem se je storil večer. Poiskala sva hotel »Lombardija«, povečerjala skromno in odšla v svojo sobico v četrtem nadstropju.

»Jutri pa moram poiskati sina; bo še on malo z nama stopil po mestu,« je sklenil Jože.

GOSPODARSTVO

Naš davčni program

Prejeli smo pismo, v katerem nam nekdo pravi: «Vi zmerjate sedaj veljavni davčni sistem. Povejte nam enkrat, kako si mislite Vi, da bi se vodila prava davčna politika. Država potrebuje davkov, neke jih mora vzeti. Povejte nam enkrat odkrito svoj program.» To pismo nas je razveselilo, zlasti odkritosrčnost dopisnika. Imamo torej lepo priliko, da povemo svoje misli glede davkov.

Stališče Kmetisko-delavske zveze je naše.

Program Kmetisko-delavske zveze leži pred nami. Evo, kaj pravi program v uvodu:

«Smoter ljudskega socialnega programa mora biti: preobrazba kapitalističnega gospodarstva v resnično narodno gospodarstvo, ki ne bo le v službi posameznika, ampak tudi javne blaginje. Vsi, ki smo izkoriščani po sedanjem kapitalističnem gospodarstvu kmet in uradnik, delavec in duhovnik, mali obrtnik in učitelj: vsi pošteti delavci z roko ali mislijo: treba da strnemo vrste z namenom, da storimo konec izkoriščanju, ki ga trpimo od svetovnega kapitala in domaćih verižnikov.»

Tako pravijo Kmetisko-delavske zveze; s tem se mi strinjamo. Stojimo torej na socialnem stališču in smo nasprotniki in sovražniki današnjega kapitalističnega gospodarskega reda. Iz tega sledi tudi naš davčni program.

Kapitalistični davčni sistem

Ščiti kapitaliste, z vso silo pa bije po revnih slojih. Ta sistem ljubi indirektno davke na konsum (jestvine, pijače, obleke), ker s tem se udarjajo v prvi vrsti revni stanoviti; ta sistem ne oprošča nikogar od davkov; ta sistem ne pozna eksistenčnega minuma.

Naš socialni davčni sistem

Je razviden iz programa Kmetisko-delavske zveze v prvi točki, kjer se razpravlja o davčnem sistemu. Glejte, tako je napisano: «Davčna politika naj ščiti ustvarjajoče delo; izvede naj se davek na vojne dobičke, postopni davek na premoženje, zapuščine, dohodnino. Odpravijo naj se indirektni davki, zadržujoči v prvi vrsti ubožne sloje. Določijo naj se davka prost za eksistenco potreben dohodek.»

Tako je!

Pojasnilo k našemu programu «o eksistenčnem minimumu» je podal poslanec Besednjak, čigar članek «Ne omahuj» smo priobčili v številki od 31. oktobra. Poslanec Besednjak je zapisal:

«Država bi morala pobirati davek samo od tega, kar kmet pridelal preko svoje lastne potrebe. Skromen, človeka vreden obstanek, bi moral biti zagotovljen vsakemu človeku, vsaki družini v državi. Še le, kadar družina pridelal več, kakor je potrebno za njen lastni obstoj, tedaj naj pride davkarija in zahteva davek.»

Kar je povedano o kmetu, to velja za delavca, obrtnika, uradnika in sploh za vse ljudi. Določeno bi moralo biti: koliko in koliko smeš imeti dohodkov, ti so prosti davka; kar imaš preko potrebe, za to boš davek odrajal.

Kako je danes? Še vdova, ki dobiva 70 lir pokojnine, mora davek plačati.

Pa država je v stiski.

Zgodi se včas, da je država (monarhija, republika, sovjeti itd.) v denarnih stiskah. Odkod naj vzame vlada denar? Tam, kjer ga je odveč! O tem se je posl. Besednjak v istem članku takole izrazil:

«Mogoče je, da pride kdaj država v veliko stisko, da mora zahtevati od državljanov težke žrtve. Dobro! Tedaj naj država začne pobirati pri bogatih najpoprej. Predno pride do tega, da bi moral stradati ubogi človek, naj država vzame kapitalistom njihove milijone, njihove številne vile, njihove avtomobile in konje, njihovim ženam dragocene kožuhe in biserne verižice, ki niso potrebne za življenje.»

Zaključne besede.

Mi smo povedali to le na kratko, a radi bi o tem dolgo razpravljali, ko bi imeli več prostora v listu. Pa tudi iz teh vrstic razvidite razliko med našim socialnim davčnim sistemom in med nasprotnim kapitalističnim sistemom. Čisto gotovo je, da bodo množice prej ali slej izpregledale resnico in da bo zmagal socialni družabni red.

Jesenska opravila.

Na senožeti: Mesec november je najugodnejša doba za očiščenje senožeti. Očistiti jih moramo vsega trnja, katero moramo izkopati; očistiti moramo senožeti kamnja, za kar nam morajo biti v zgled naši predniki, ki so očistili velikansko ozemlje na Krasu in drugod ter tako omogočili naselitev marsikje tam, kjer ni priroda v tem oziru ničesar preskrbela.

V tem mesecu moramo senožeti tudi pognojiti, za kar rabimo predvsem to-maževo žlindro in kalijevo sol.

Sedaj je tudi skrajni čas za preoranje senožeti v njivo, ako hočemo onemogočiti bohotno rast najrazličnejšega plevela.

V vinogradu obrezujemo trte. V tem in prihodnjem mesecu moramo trte okopati in pognojiti. Za to delo je sedaj najugodnejši čas. Za pognojitev rabimo domača gnojila, to je domači gnoj, ali umetna gnojila, ali ena in druga. V večini slučajev bomo naredili slednje, kar trti tudi najbolj odgovarja. Vinograde gnojimo z domačim, hlevskim gnojem, kateremu pridodamo na vsak q po 1—2 kg superfosfata in ½ kg 40% kalijeve soli. Kdor gnoji s takim gnojilom, ima gotovo uspeh.

S samo umetnimi gnojili ne kaže gnojiti ne vinograda in ne druge zemlje, ker napravijo sama umetna gnojila težko zemljo.

V hlevu mora biti vse pripravljeno za prezimljenje živine. Hlev mora biti čist in če le mogoče pobeljen. Paziti se mora na to, da ni v hlevu zaduhlega zraku, ki pospešuje različne bolezni.

Glede krme moramo paziti, da dobijo živina tudi v zimskem času nekaj sveže krme, pa naj si bo pesa ali korenje.

V kleti je najvažnejše opravilo zalivanje vina, ki naj se izvrši vsaj redno vsak teden. Za zalivanje moramo uporabljati vedno le tako vino, kot je v sodu. Ako nimamo dovolj vina za napolnitev sodov, moramo skrbeti, da je prostor nad vinom dobro zažveplan; ako ne bomo skrbeli za žveplanje, bo vino lahko napadel kan, ki je v naših krajih najbolj poznana bolezen.

V kleti ni prostora za kislo repo, kislo zelje, pa tudi ne za krompir ali kaj podobnega.

Pismo iz Istre.

Gospod urednik! Časniki so pisali, da je sklenila vlada dati Istranom, pravzaprav občinam nekaj milijonov, da poplačajo dolgove.

Eno so obljubili, kaj bodo dali, to je drugo vprašanje. Pa če bi tudi vlada vrgla 13 milijonov lir v Istro, to pride na glavo 20—30 lir. Kaj pa je to, ako nam kmetom nalaga take davke, da ne moremo niti dihati? Cene vsega blaga, ki ga doma ne pridelamo, raste grozovito, postranskih zaslužkov ni. Tistih par milijonov ne bo zadosti, da bi plačali občinske komisarje, ki jih je vlada k nam poslala proti naši volji! Nas ne bodo preslepili, kadar z eno roko dajo 10, z drugo pa vzamejo 50!

Cene žita v Italiji. Domača pšenica 150, riž navaden 205, riž Camolino 240; koruza 100-110; oves 105-110; rz 115-125; ječmen 115-125; proso 105.

Živina je v Italiji draga kot malokdaj. V Milanu veljajo sledeče cene za kg. žive teže: voli prve vrste 6.30-6.80; voli tretje vrste 4.10-4.80; krave prve vrste 5.80-6.50; teleta prve vrste 10-10.69; teleta tretje vrste 8-8.60; debeli živi prašiči 8.50, zaklani 9.75.

Po tem je vino. V Piemontu se prodaja 13% vino po 180-200. Goriško rebulo drže vinogradniki po 1.60-2.— in čez Dornberžan stane 1.50. Po zgornji Vipavski dolini je cena 1.10-1.30.

DELAVSKI VESTNIK.

Na Reki delajo imenitno. Judovsko-ogrsko-laške ladjedelniške tvrdke se delajo ultrapatriotične, da laže dobivajo milosti od vlade, pri tem pa da izmozgavajo uboge mornarje in delavce. Družba «Adria» je last gospodov Cosulich, ki premorejo okrog 800 milijonov lir. Vlada daje tej ubogi družbi pet milijonov letne podpore. Pri tem pa morajo vsi mornarji in uradniki služiti za 500 mesečnih lir. Tu se kaže ubožstvo. Bogastvo pa se je pokazalo, ko je bil na Reki poslanec vladne stranke, neki Celestia. Na parniku «Eneo», ki so ga divno opremili, so dali velikansko kosilo, ki je stalo na tisoče in tisoče lir.

Tramvajci v mestu Palermo so štrajkali en dan, kar so morali nehati, drugače... Naši delavci naj vedo, kako se ti reveži plačani. Tramvajci dobijo dnevno 8 do 10 lir. Skoro vsi so oženjeni ter imajo družino: 2 kg. kruha po 2 liri = 4 L, 2 kg makaronov po 2.60 je 5.60 L, pa je konec plače. Kje pa je stanarina, mleko, petrolej, čevlje, obleka itd.?

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vretic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrdka Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

Tovarniška zaloga nemških slamoreznic, 10 in 12 col, z verigo in brez verige,

Maks Križe - Postojna
trgovina z železom

TRGOVINA jestvin in zelenjave, svežega in suhega sadja, izvrstnega vina v steklenicah i. t. d. cenjenemu občinstvu se priporoča lastnik

Angel Gregorič - Trst

VIA COMMERCIALE 330

Postrežba na dom!

Cene zmerne!

Izšel je

„Vedež“

najprikladnejši žepni koledar za l. 1925; dobiva se v knjigarni

J. ŠTOKA - TRST
VIA MILANO 37

Zobozdravnik

dr. Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobeh
sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila
v Gorici, na Travniku 20 (Piazza della Vittoria)
od 9-12 in od 3-5.

TRGOVINA NA DEBELO. Cilindri (valjčki) za luči, št. 3, 5, 8 in 11, iz najčistejšega kristaliziranega stekla, spravljeni v kartonastih škatljah namesto v slami. Cene brez konkurence. Izključna prodaja za Trst, Istro, Dalmacijo in Furlanijo

JOSIP KLUN

Via Mazzini 40 (prej Via Nuova).

Dr. Ettore D'Ossvaldo

GORICA

Corso Verdi 24 (Trgovski dom).

Specialist za očne bolezni
Perfekcioniran na dunajski kliniki.
Ordinira od 10-12 in od 3-4.

A. DELLA SAVIA & Co.

Trst. Via Ghenga 3, telefon 10-37
edini razprodajalec vina

OPOLLO

pristnega domačega pridelka z otoka

LASTOVO, DALMACIJA

Dostavlja se brezplačno na dom

v sodčkih in pletenkah.

Za preprodajalce znižane cene.

Zobozdravniški ambulatorij

Zobotehnik

M. Godina

Via Genova št. 13 prvo nad.

TRST

od 9-1, od 3-7

— ob nedeljah od 10-12 —

Najvišje cene

plačujem za

KOŽE

kun, zlatice, lisic

dihurjev, vider, jazbecov, mačk, veveric, krtoč, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH

Trst, Via Cesare Battisti št. 10 II. nadst., vrata 16
Sprejemajo se pošiljke po pošti.

Kaj nam z dežele pišejo

Iz VELIKEGA DOLA.

V «Malem listu» od 24. oktobra se je oglašil nek dopisnik, ki smo ga po vsebini članka takoj izsledili. To je tisti, ki je se pred časom nosil komunističen list «Dejo» v žepu tako, da je bila glava lista ven obrnjena, da se je moral vsak prepričati, da je to boljševik prve vrste. Sedaj ko je druga moda, se sili k fašistom. Pa ga tudi ti ne marajo. Torej taka raglja na veter se je doteknil veselice, ki so jo s toliko poztvovalnostjo priredili naši mladeniči in dekleta. Največji greh imajo menda, ker ne marajo poslušati njegovih čenč. Da pa živi z glavo v vreči, je dokazal s pripombo, da se je pri veselici pela italijanska pesem. In čudno je, da se je šele po nekaj mesecih spomnil priveditve. Nadalje pravi, da smo se po volitvah povzpeli za par stopinj višje. Ne vemo kaj s tem misli, ker mi te višine ne občutimo. Kar se pa tiče bivšega župana in deželnega poslanca Grgiča, naj si ga dopisnik vzame za zgled; on ni nikdar preklinjal Boga, kakor ga dopisnik. Bil je vedno značajan, držal se je krščanskih načel v največjih viharjih in ni kolebal kot dopisnik, ki bi bil rad v vseh strankah. Na takem mozu naj si vzame zgled za življenje, in videl bo, da bo tudi on imel več prijateljev.

Tebi draga mladina, pa priporočam naprej po začrtani poti, in ne glej na opazke take reve. Nekdo ki opazuje.

ŠKOCJAN pri Divači.

Redko se kaj sliši iz naših krajev, zato hočemo popisati sedanje razmere. Že več let nismo imeli nedeljske maše, ker nimamo duhovnika. Sedaj prihaja g. župnik iz Divače ter ima ob 11. sv. mašo in popoldne sv. blagoslov. Domači fantje in dekleta so se začeli zbirati in snovati mladinsko organizacijo. Žalibog ni tukaj nikogar, da bi poučeval petje. Zato so se začeli kar sami vaditi. Sedaj je obljubil g. župnik iz Vrem, da bo hodil parkrat na teden učiti. Fantje in dekleta so začeli zbirati denar, da bodo kupili harmonij. Seveda je pri nas še mnogo takih, ki mislijo, da je ponočevanje in pitje fantovska zabava; zavednega fanta iz Naklega celo na cesti napadajo, kadar se vrača od vaj domov. Ti pa, zavedna mladina, se nikar ne straši, ne omahuj: dobra stvar bo zmagala.

Od Galantičev pri Kubežu.

Dragi «Mali list»! Morda si misliš, da se nam dobro godi, ker se nič ne oglašimo. Pa ni tako. Zato se oglašim jaz starček od blizu 80 let, da povem svoje težave. Od svojega očeta nisem podedoval ničesar razen heraske palice. Vaščani so se me usmili, darovali so mi majhen kosček zemlje na gmajni, da sem si sezidal siromajno bajto. Delal sem pri kmetih, da sem prehranil z zaslužkom družino. Zredil sem sinove junake, ki so služili cesarja do 8 let. Davka pa nisem plačeval nobenega, ker nisem imel od česa. Šele sedanjí slavní vladi se moram zahvaliti, da sem dobil davke naložene. Najprej so mi naložili 14 lir, češ da trgujem, drugič so mi dodali še 21 lir, češ da sem zidar in kolar. Vsega skupaj moram tedaj plačati 35 lir. Odkar so lire, jih še nisem imel 35 v svojem gospodarstvu — kje naj jih vzamem za davek?

STIVAN.

Pri nas je bil sklep sv. misijona. Vse se je spravilo z Bogom in obljubilo mir in medsebojno prijateljstvo. To so bili res sveti dnevi. Ko so se misijonarji poslavljali, jih je pozdravljalo veselo pritrkavanje zvonov. Toda na veliko žalost vseh pametnih ljudi se je sprava krčila takoj po odhodu misijonarjev. Neki lahkomišelní ljudje iz Rakitnika so se začeli pretepati. V cerkvi se je ljudstvo solzilo od svete ginjenosti, tu

pa so plakali, ker so jih dobivali po glavi in za tilnik. Zares žalostno in sramotno!

DOL - OTLICA.

Predragi «Mali list». Posiljam ti tu par vrstic z naših visokih hribov. Na visokem smo, pa smo začeli iti dol, odkar smo dobili novega komandanta. Sedaj se je policijska ura ustavila. Po gostilnah se toči in pije cele noči, za tem prihajajo tepeži in nesreče. Potrebno bi bilo nekoliko več reda.

Občinar.

SLAP pri Vipavi.

Tukaj imamo za občinskega komisarja zdravnika in pol. tajnika vipavskega fašja dr. Delpina. Tega moža dičijo vse komisarske in viteske čednosti. Kako on skrbi za blagor občine, je pokazal že ob raznih prilikah, posebno pa se na dan vojaškega nabora dne 31. oktobra. Ta dan so se fantje peljali z vozom v Vipavo, da se predstavijo naborni komisiji. Seveda so bili dobro razpoloženi, kakor je v takih slučajih navada. Imeli so tudi na vozu rudeč trak pripet na drogu, par njih pa je nosilo trakove za klobukom. Odpeljali so se proti Vipavi veselo pojoč, — a glej spaka! Ko se pripeljejo do prve hiše, že skoči pred nje komisar Delpin z revolverjem (!) v roki, ter jih ustavi. Namesto da bi jih posvaril in podučil, kako naj se zadržijo, jih je začel psovati ter ukazal aretirati. Uklenjene kot živino so potem gonili po Vipavi. Ta spreved je štel dvanajst na eno verigo privezanih fantov, 12 orožnikov ter — komisarja Delpina z revolverjem! Zvečer so jih odpeljali v zapore v Ajdovščino, prej pa je še enajst orožnikov izvršilo hisne preiskave po domovih aretirancev. — Tako je bil zadušén ta grozni upor, kateri ni zrahljal niti temelja slapenskega komisarijata, kaj se države! Gospod Robert lahko še vedno mirno spi v Gorici, dokler ima tako verne podajace, kakor je komisar Delpin. Le tako gospoda, če se hočete prikupiti ljudstvu!

GOLAC.

V št. 44 je bil dopis, kako naša mladina nori. Zdaj pride še hujše. Niti Vernih duš dan jim ni bil svet, vkljub resnemu opominu dušnega pastirja. Vernih duš dan okolo 10% zvečer je izdihnil 19 leten mladenič, še dejan v sv. olje, zadet od treh krogel iz revolverja. Sicer je on plačal za druge, ker je bil med fanti samo zadnja dva dni. En mladenič premišluje, da ni mladina iz železa, na bolniški postelji, drugi bodo pa imeli opravka po sodnijah. Sedaj je mir v naši vasi.

Iz BOLJUNCA.

Znano je že in tudi zunanji listi so pisali o tem, kaj se je zgodilo v Boljuncu o priliki plesa v gostilni vdove Sancin; kako so se stekli domači fantje in nekateri zavejski snoparji, porazbili v gostilni mnogo posode in napravili s tem občutno škodo. Kmalu nato so pa snoparji na številki 204 nekemu Matevliču zazgali seno in je ogenj pokvaril tudi hišo. Nekaterim uradnim osebam je ta dogodek zelo neljub in bi radi stvar tako zaobrili, da niso bili snoparji zraven, ampak drugi. Menda ne boste trdili, da je Matevlič sam zazgal in da so domačini streljali po vasi in strahovali ljudi! Če niso bili snoparji zraven, zakaj so pa oni deloma plačali vdovi Sancin storjeno škodo? Seveda, oni bi se radi izmazali, da ne bi bilo treba povrniti škode Matevliču; a mi vaščani zahtevamo, da se tudi temu ubogemu pogorelcu povrne škoda. — Vdovi Sancin pa dajemo pameten in koristen nasvet, naj nikar ne prireja nepotrebnih in kvarljivih plesov; ker še noben kretnar ni s plesi

obogatel, in tudi ona ne bo, ampak bo imela le škodo, kakor jo je moral poduziti zadnji dogodek. — Osebam pa, ki vedrijo in oblačijo na županstvu v Dolini, priporočamo, naj ne dajejo tako lahkomišelnó in pogosto plesnih dovoljenj; ker je večja škoda, ki jo s plesi utrpi ljudstvo, nego korist, ki jo ima občina od tega.

Boljunčan.

Tiskarna Spazzal.

Poslano

Podpisani odbor naznanja, da gosp. Anton Žele že od 1. julija 1924. dalje ni več tajnik podpisane Zadruga.

Za Hranilnico in Posojilnico v št. Petru na Krasu.

ODBOR.

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre 11

Brzjavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98

Podružnice:

GORICA, Brežice, Celje, Crenova, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Plju, Sarajevo, Split.

Centrala v Ljubljani

Delniška glavnica in rezervni zalog: 60.000.000 dinara

Bavi se z vsemi bančnimi posli. - Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune v Lirah in v Dinarjih po dogovoru. - Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne pušice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9^{1/2} do 12⁵⁰ in od 14^{1/2} do 16 ure.

NAŠA ZAVAROVALNICA

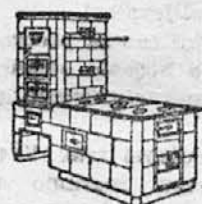
„L' UNION“

ustanovljena 1828

je največji svetovni zavarovalni zavod

AUGUST RAVNIK gen. zastopnik

GORICA - Corso Vittorio Emanuele III, 28 - GORICA

Poprave Spopolnitve

Andrej Purič

Kovaški mojster

TRST

Via Media št. 6

Izvršuje

Vsekovrstna stavbena dela. - Zelezne ograje in omrežja - Takojšnja izvršitev. Štedilniki vseh vrst. Izdeluje tudi Zelezne rolettes.

Čevljarnica FORCESSIN

Je najboljša zaloga z dobrim blagom.

Trst Via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Vseh čevljarjev najbolj fin je tržaški Forcessin. Kdor se enkrat tam obuje, vedno potlej tam kupuje. Pojdi k njemu tudi ti, videl boš, da prav nar. di.

Čevljarnica FORCESSIN

Zobotehnični ambulatorij

TRST, Via Settefontane št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 9.-13. in od 15.-19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom.

Slovincem 20% popusta. - Delo zajamčeno

EGIDIJ SCHIFFLIN, koncesijonirani zobotehnik.